

Minnet om mor

Av Stig-Arne Sköldberg

Jag håller ett foto i min åldrande hand,
det är du och jag, jag är väl på det åttonde året.
Vi sitter vid sjön, på min barndoms strand,
och du rufsar mig i det lockiga håret.

Vi är för oss själva, inga flera syns till.
Du ser så ledsen ut och du verkar helt uppgiven.
Där bak står ett årtal och 6:e april,
det var då far gick och du blev övergiven.

Fotot får mig att minnas hur hårt du slet
för att vi alla skulle få lite mat på bordet
Med städjobb på kontor och i lägenhet,
och kom hem mitt i natten, att du torde't

Ibland önskar jag att jag hade förstånd
att veta hur jag skulle kunnat hjälpa och lätta
för dig när du gick din städarerond.
Men ett barn förstår inte alltid detta.

Så gick du från oss i för tidiga år,
du hade precis hunnit fylla femtiofyra
Jag känner, på min kind, hur det rinner en tår
Jag har svårt att känslorna mina styra.

Jag lägger tillbaka kortet på sin plats.
Jag fylls av sådana samvetskvalsfyllda tankar.
Jag drar några andetag för att ta sats,
och lugna mitt gamla hjärta, som bankar